

Sygn. akt IV U 845/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: protokolant sądowy Marta Bartusiak

po rozpoznaniu w dniu 15 grudnia 2015 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania Z. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 4 sierpnia 2015 roku nr (...)

w sprawie Z. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu Z. P. emeryturę od dnia (...)roku.

Sygn. akt IVU 845/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 15 grudnia 2015 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 04.08.2015 r. odmówił Z. P. prawa do emerytury. W uzasadnieniu swej decyzji organ rentowy wskazał, iż odwołujący nie spełnia przesłanek przyznania świadczenia emerytalnego określonych w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. 2004 r. Nr 39 poz. 353 z póź. zm.), bowiem nie udokumentował 25-letniego okresu zatrudnienia, a tylko 24 lata, 5 miesięcy i 15 dni. Organ rentowy nie uznał okresu od 15.05.1992 r. do 31.01.1993 r. ponieważ w tym czasie przebywał na urlopie bezpłatnym co wynika ze świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych z dnia 17.07.2015 r. Organ rentowy uznał odwołującemu ponad 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Z. P. w odwołaniu od decyzji domagał się jej zmiany i przyznania mu emerytury na podstawie ustawy o emeryturach i rentach z FUS, ponieważ spełnia wszystkie warunki. W spornym okresie był zatrudniony w (...) w W.. Obecnie ten pracodawca znajduje się w upadłości i nie chce mu wystawić świadectwa pracy. Na rozprawie w dniu 03.11.2015 r. odwołujący sprecyzował, że w okresie od 15.05.1992 r. do 31.01.1993 r. był na urlopie bezpłatnym w ramach stosunku pracy łączącym go z (...) S.A., a w tym czasie był oddelegowany do pracy w (...)S.A. w W..

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Z. P. urodzony w dniu (...) r. ukończył 60 lat. Odwołujący legitymuje się wymaganym okresem pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 20 lat, 1 miesiąc i 2 dni. Organ rentowy na dzień 01.01.1999 r. uznał odwołującemu łącznie 24 lata, 5 miesięcy i 15 dni okresów składkowych i nieskładkowych. W dniu 20.07.2015 r. odwołujący wystąpił z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury. Nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

/dowód: wniosek z dnia 20.07.2015 r. –k. 2-5 ar czII/

W okresie od 15.05.1992 r. do 31.01.1993 r. Z. P. był na urlopie bezpłatnym w ramach stosunku pracy łączącym go z (...) S.A., a w tym czasie był oddelegowany do pracy w (...)S.A. w W., gdzie świadczył pracę w wymiarze pełnego etatu.

Dowód: pismo (...) S.A. z dnia 12.11.2015 r. –k.21 as

kserokopia pisma z dnia 13.05.1992 r. –k. 22 as,

świadcstwo wykonywania pracy w warun. szczeg. z dnia 17.07.2015r. -k. 14 ar czII,

akta osobowe: w tym świadectwo pracy z dnia 31.01.1993 r.

Sąd pozytywie ocenił dowody z dokumentów, w szczególności zalegających w aktach osobowych odwołującego z okresu zatrudnienia w (...) S.A. w W., pisma (...) S.A. z dnia 12.11.2015 r. i dokumentów zawartych w aktach

rentowych, których autentyczność oraz wiarygodność, jak również poprawność materialna i formalna nie budziły wątpliwości Sądu, zarówno treść jak i forma dokumentów nie były kwestionowane przez strony postępowania. Brak było zatem jakichkolwiek podstaw, także takich jakie należałoby uwzględnić urzędu, aby dokumentom tym odmówić właściwego im znaczenia dowodowego w tym wynikającego z art. 244 i art.245 kpc. Na podstawie świadectwa pracy z dnia 31.01.1993 r. wystawionego przez (...) S.A. w W. wynika, że w okresie od 15.05.1992 r. do 31.01.1993 r. odwołujący świadczył pracę na rzecz tego podmiotu będąc oddelegowany z macierzystego zakładu pracy, w którym przebywał na urlopie bezpłatnym.

Sąd rozważył, co następuje:

Przedmiotem postępowania było rozstrzygnięcie czy Z. P. przysługuje prawo do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 z późn. zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1)okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2)okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Stosownie do treści art. 32 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Z kolei art. 32 ust.4 stanowi, że wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust. 2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie

przepisów dotychczasowych, to jest na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 z późn. zm.). Z §1 Rozporządzenia wynika, że jego treść stosuje się do pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze, wymienione w §4-15 rozporządzenia oraz w wykazach stanowiących załącznik do rozporządzenia. § 2 ust.1 rozporządzenia ustala, że za okresy uzasadniające nabycie prawa do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu uważa się okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. §4 pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn;
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Kwestią sporną pomiędzy stronami było ustalenie, czy Z. P. posiada wymagany 25-letni okres składkowy i nieskładkowy skoro organ rentowy uznał mu tylko 24 lata, 5 miesięcy i 15 dni. Organ rentowy nie uznał okresu od 15.05.1992 r. do 31.01.1993 r. ponieważ w tym czasie przebywał na urlopie bezpłatnym co wynika ze świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych z dnia 17.07.2015 r. Organ rentowy uznał odwołującemu 21 lat, 1 miesiąc i 2 dni pracy w warunkach szczególnych.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych okresami składkowymi są okresy ubezpieczenia.

W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. Nr 10, poz. 49) określone zostały środki dowodowe, które powinny być dołączone do wniosku, stwierdzające okoliczności uzasadniające przyznanie tego świadczenia (§ 4 ust. 3). W myśl § 21 ust. 1, 4 i 5 powołanego rozporządzenia środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia są pisemne zaświadczenia zakładów pracy, wydane na podstawie posiadanych dokumentów, oraz legitymacje ubezpieczeniowe, a także inne dowody z przebiegu ubezpieczenia. W przypadku zaś ubiegania się pracownika o przyznanie emerytury lub renty z tytułu zatrudnienia w szczególnym charakterze, zaświadczenie zakładu pracy powinno stwierdzać charakter i stanowisko pracy w poszczególnych okresach oraz inne okoliczności, od których jest uzależnione przyznanie takiej emerytury lub renty. Wyjątek od zasady ustalonej w powołanym przepisie jest zawarty w § 22 wymienionego rozporządzenia, który przewiduje, że okresy zatrudnienia mogą być udowodnione zeznaniami świadków, gdy zainteresowany wykaże, że nie może przedstawić zaświadczenia zakładu pracy. Odwołujący w toku postępowania uzyskał dokumentację pracowniczą z okresu oddelegowania z macierzystego zakładu pracy do (...) S.A. w W. przypadającego w okresie od 15.05.1992 r. do 31.01.1993 r. Na podstawie świadectwa pracy z dnia 31.01.1993 r. wystawionego przez (...) S.A. w W. wynika, że w okresie od 15.05.1992 r. do 31.01.1993 r. Z. P. był zatrudniony w (...) S.A. w W. w pełnym wymiarze czasu pracy. Z uwagi na powyższe wskazany okres podlega doliczeniu do już ustalonego okresu składkowego odwołującego i tym samym odwołujący legitymuje się wymaganym okresem 25-letnim składkowym i nieskładkowym.

Biorąc powyższe ustalenia pod uwagę odwołujący spełnia przesłanki do przyznania emerytury w obniżonym wieku emerytalnym w związku z wykonywaniem pracy w szczególnych warunkach, wynikające z treści art. 32 w zw. z art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, a w szczególności § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. 1983 r. nr 8, poz. 43 z późn. zm.). Z. P. osiągnął bowiem wiek 60 lat ((...)r.), posiada wymagany co najmniej 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach, a przede wszystkim spełnia kwestionowaną dotąd przez organ rentowy przesłankę w postaci posiadania 25 letniego okres zatrudnienia, ponieważ po uznaniu mu spornego okresu pracy od 15.05.1992 r. do 31.01.1993 r. kiedy był zatrudniony w (...) S.A. w W. w pełnym wymiarze czasu pracy legitymuje się ponad 25-letnim okresem składkowym i nieskładkowym.

Sąd przyznał odwołującemu prawo do emerytury od dnia (...) r. tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego na podstawie art. 129 ust. 1 powołanej ustawy.

Mając na względzie powyższe orzeczono na podstawie powołanych przepisów prawa materialnego i art.477¹⁴ §2 k.p.c.